

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/106/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109212124
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4109212124.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľky: Y. M., bytom D. A., ul. T. XXX/XX, zast. JUDr. Stanislav Jakubčík, advokát so sídlom Bratislava, ul. Záhradnícka 60/2, proti odporcovi: Slovenská republika, zast.: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady škody za trovy obhajoby sumu 3.302,79 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 28.5.2009 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala od odporcu zaplata sumu 1.363,61 eur titulom náhrady straty na zárobku, sumu 3.302,79 eur titulom náhrady škody vzniknutej zaplata trov obhajoby, sumu 4.145,19 eur titulom odchodného, sumu 5.181,50 eur titulom peňažného výsluhového dôchodku za obdobie od 1.4.2007 za 25 mesiacov, nemajetkovej ujmy vo výške 165.969,59 eur a vyplácania peňažného výsluhového dôchodku vo výške 207,26 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 1.7.2003 bolo proti nej vznesené obvinenie pre trestné činy prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, dňa 2.7.2003 bola zadržaná a vzatá do väzby, kde strávila 52 dní do 22.8.2003, kedy bola prepustená na slobodu s odôvodnením, že vzhľadom na rizikovú graviditu by ďalšie trvanie väzby bolo neprimerane prísne a v rozpore s § 71 ods. 1 Trestného zákona. Trestné stíhanie bolo dňa 18.1.2008 zastavené, pretože bolo nepochybné, že skutok nespáchali obvinení.

Uplatňuje si nárok na náhradu škody, ušlý zisk ako aj nemajetkovú ujmu. V priebehu konania súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania, ktorým sa navrhovateľka domáhala z titulu náhrady škody zaplata peňažného výsluhového dôchodku v sume 11.192,04 eur, čo predstavuje sumu vo výške 207,26 eur mesačne od 01.04.2007 do 01.10.2011.

Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 27.6.2012 rozsudkom č.k. 12C/106/2009-386 tak, že zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady škody za trovy obhajoby sumu 3.302,79 eura, titulom náhrady škody za stratu na zárobku sumu 1.363,61 eura a titulom nemajetkovej ujmy sumu 33.120 eur všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie navrhovateľka aj odporca, navrhovateľka podala odvolanie v časti, v ktorej jej bola priznaná nemajetková ujma vo výške 33.120 eur v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, odporca podal odvolanie do výroku, ktorým bola navrhovateľke priznaná náhrada za trovy

obhajoby vo výške 3.302,79 eura a do výroku, ktorým bola navrhovateľke priznaná nemajetková ujma vo výške 33.120 eur.

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6 Co 168/2012-459 zo dňa 25.9.2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa trov obhajoby vo výške 3.302,79 eura zrušil a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie, odvolacie konanie o odvolaní navrhovateľky v časti týkajúcej sa zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 33.120 eur zastavil, v časti týkajúcej sa zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 33.120 eur a v zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že navrhovateľka trvá na podanom návrhu. Uviedla, že nevie špecifikovať jednotlivé úkony nutnej obhajoby, komunikovala so svojim právnym zástupcom v prípravnom konaní s JUDr. I.. On sa k veci vyjadril tak, že sa jednalo o paušálnu náhradu nákladov, nešlo o tarifu, bolo to v súlade s v tom čase platnou vyhláškou č. 163/2002 Z.z. § 5 písm. b). Jediný doklad, ktorý bol vystavený, je potvrdenie o zaplatení zálohy. Táto platba bola prijatá od rodinných príslušníkov navrhovateľky, ktorá bola v tom čase vo väzbe. Takúto sumu navrhovateľka zaplatila, jednalo sa o paušálnu náhradu trov nutnej obhajoby v prípravnom konaní. Iný doklad, faktúra alebo končené vyúčtovanie vystavené nebolo. Takýto doklad neexistuje. Dohodli sa na paušálnom zaplatení sumy 50.000 Sk a suma 9.500 Sk bola 14%-ná DPH. Poukazovala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/175/2005, ktoré hovorí o tom, že škodu treba posudzovať ako skutočnú škodu s poukazom na OZ, ktorá vznikla, bola reálne zaplataená, nemá sa limitovať ako náhrada škody podľa výpočtu tarifnej odmeny advokáta.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že JUDr. I., aj JUDr. C. ju zastupovali aj v správnom konaní, keď bola prepustená zo služobného pomeru, suma, ktorú si uplatňuje v tomto konaní nezahŕňa trovy správneho konania, týka sa len trov trestného konania.

Zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že trvá na svojom vyjadrení zo dňa 10.1.2012. Pokiaľ navrhovateľka nepreukáže jednotlivé úkony, neunesie dôkazné bremeno a jej návrh navrhla zamietnuť. Navrhovateľka nepreukázala, že finančné prostriedky boli použité v priamej súvislosti s jej obhajobou, nebola preukázaná príčinná súvislosť, nebolo preukázané, že navrhovateľke vznikla škoda, pretože v čase zaplataenia trov sa ona nachádzala vo väzbe.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom, potvrdením o prepustení z výkonu väzby, príjmovými pokladničnými dokladmi, uznesením o prepustení z väzby na slobodu, uznesením o vzatí do väzby, uplatnením nároku na náhradu škody, odpoveďou MS SR, potvrdením o zúčtovaní a vyplatených príjmoch FO za r. 2003, potvrdením o mzde, prefotenými doklady z Nového času - článkami, vyjadrením odporcu, vyjadrením navrhovateľky, rozsudkom NS SR sp. zn. 3Cdo 175/2005, článkami z rozhodovacej praxe, oznámením o zamietnutí žiadostí o prijatie do služobného pomeru, vyjadrením navrhovateľky, uznesením o zastavení trestného stíhania, uznesením o začatí trestného stíhania, sťažnosťami, listami, zdravotnou dokumentáciou navrhovateľky, vyjadrením navrhovateľky, rozsudkom NS SR sp. zn. 4Cdo 177/2005, znaleckým posudkom MUDr. E. č. 9/2010, vyjadrením odporcu, vyjadrením navrhovateľky, rozsudkom OS Bratislava I. sp.zn. 7C 31/2009 a 11C 31/2009, vyjadrením navrhovateľky, návrhom na zmenu na začatie konania, záverečným návrhom, uznesením o pripustení zmeny petitu, vyjadrením odporcu, vyjadrením navrhovateľky, výplatnou páskou navrhovateľky, dohodou o vykonaní práce, uznesením o zamietnutí návrhu na zloženie preddavku, dokladmi - kópiami zo spisu KS Bratislava sp. zn. 14Co 436/11, listom matky navrhovateľky adresovaným Krajskej prokuratúre rozsudkom OS Nitra, odvolaním odporcu, odvolaním navrhovateľky, vyjadrením navrhovateľky k odvolaniu odporcu, rozsudkom KS v Nitre sp. zn. 6Co/168/2012, vyjadrením JUDr. I., rozsudkom OS Bratislava I. sp. zn. 22C/265/2009, rozsudkom KS v Bratislave sp. zn. 4Co/106/2013 a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 1.7.2003 bolo uznesením Krajského úradu justičnej polície PZ Nitra, sp. zn. ČVS: KÚJP-17/OVVK-2003-Sy proti odporcyni začaté trestné stíhanie za trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom, za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že v presne nezistenom čase od začiatku r. 2002 do 30.6.2003 v H. na hraničnom priechode medzi SR a Maďarskou republikou ako pracovníci Odboru

hraničnej kontroly H., Úradu hraničnej a cudzineckej polície PZ žiadali neoprávnene od občanov Rumunska úplatok za vystavenie potvrdenia do cestovného dokladu o vstupe na územie SR.

Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 5.7.2003 sp. zn. 2Tpr 68/03 bola navrhovateľka vzatá do väzby, ktorá sa jej počítala od 2.7.2003 a bola vykonávaná v Ústave na výkon väzby Nitra. Proti uvedenému uzneseniu podala navrhovateľka dňa 11.7.2003, 17.7.2003, sťažnosť, žiadala, aby bola prepustená z výkonu väzby na slobodu.

Navrhovateľka strávila vo väzbe 52 dní a to od 2.7.2003 do 22.8.2003. Počas väzby bola vyšetrená v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a NVÚ Trenčín a to na internom oddelení sa nachádzala v dňoch 13.7.2003 - 16.7.2003, z lekárskej správy zo dňa 16.7.2003, vyplýva, že lekárske vyšetrením bolo potvrdené, že je v 7-8 týždni gravidity. V dňoch 16.7.2003 - 5.8.2003 sa nachádzala v nemocnici na piatom oddelení, z lekárskej správy zo dňa 5.8.2003 vyplýva, že navrhovateľka bola vyšetrená dňa 13.7.2003, že sa jedná o rizikóvu graviditu, plod zodpovedá 9. týždňu tehotnosti.

Uznesením Krajskej prokuratúry Nitra sp. zn. Kv 42/03 zo dňa 22.8.2003 bola navrhovateľka prepustená z väzby na slobodu z dôvodov, že Krajská prokuratúra zobrala do úvahy rizikóvu graviditu navrhovateľky a jej možné ohrozenie ako aj plodu, ďalšie trvanie väzby by bolo pre ňu neprimerane prísne a v rozpore s ustanovením § 71 ods. 1 Trestného poriadku. Navrhovateľka bola z väzby prepustená 22.8.2003, pri prepustení jej bola vyplatená suma 3.059,70 Sk. Vyplýva to z potvrdenia o prepustení z výkonu väzby.

Z príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že navrhovateľka zaplatila dňa 8.7.2003 JUDr. C. I., advokátovi sumu 59.500 Sk, dňa 4.7.2003 JUDr. E. C., advokátovi sumu 30.000 Sk a dňa 9.7.2003 JUDr. E. C., advokátovi sumu 10.000 Sk.

Navrhovateľka si listom zo dňa 17.7.2008 uplatnila nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 58/69 Zb. a zákona č. 514/2003 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím štátu a jeho nesprávnym postupom a o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Uplatnila si majetkovú ujmu a to náhradu straty na zárobku vo výške 25.048 Sk, trovy obhajoby vo výške 99.500 Sk, odstupné vo výške 120.000 Sk, nemajetkovú ujmu vo výške 5 mil. Sk. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 9.2.2009 navrhovateľke oznámilo, že jej žiadosť nebola predbežne prerokovaná v 6-mesačnej lehote a má možnosť postupovať súdnou cestou.

Navrhovateľka bola Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR zo dňa 8.8.2003 č. 93 prepustená zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru. V dôsledku tejto skutočnosti stratila zamestnanie v policajnom zbore.

Navrhovateľka žiadala Krajské riaditeľstvo PZ o prijatie do služobného pomeru, listom zo dňa 23.1.2009 jej žiadosť bola zamietnutá, s odôvodnením, že personálny rozkaz MV SR č. 93 zo dňa 8.8.2003 o prepustení zo služobného pomeru je právoplatný a nebol zrušený.

Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII.Gv117/04 zo dňa 18.1.2008 bolo trestné stíhanie obvinenej navrhovateľky zastavené pretože je nepochybné, že skutok obvinení nespáchali.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 58/1969 Zb., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2 zák. č. 58/1969 Zb., každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným

Podľa § 3 zák. č. 58/1969 Zb., ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody nemá ten,

- a) kto si väzbu zavinil sám, najmä tým, že pokusom o útek alebo iným svojím konaním dal príčinu pre obavy, ktoré boli dôvodom väzby alebo jej predĺženia,
- b) kto bol spod obžaloby oslobodený alebo proti komu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný.

Podľa § 8 zák. č. 58/1969 Zb., zodpovednosti podľa ustanovení § 5 a 6 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom,

- a) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Československej socialistickej republiky, federálny ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané,
- b) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takéhoto ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).

Podľa § 10 zák. č. 58/1969 Zb., ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 20 zák. č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Podľa § 21 zák. č. 58/1969 Zb. strata na zárobku sa uhrádza, aj keď nejde o škodu na zdraví. Ustanovenie § 447 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí v týchto prípadoch obdobne.

Podľa § 27 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 27 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa článku 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa článku 7 odsek 5 Ústavy Slovenskej republiky, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa článku 46 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným

Podľa článku 154c ods.1 Ústavy Slovenskej republiky, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa článku 154c ods. 2 ústavy Slovenskej republiky, iné medzinárodné zmluvy, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku, ak tak ustanovuje zákon.

Podľa článku 5 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

- a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;
- b) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinnosti ustanovenej zákonom;
- c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní;
- d) iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán;
- e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nakažlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov;
- f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

Podľa článku 5 odsek 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

Podľa § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa §17 ods.3 zák. č. 514/2003Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, to je také rozhodnutie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a spôsobenou škodou, za splnenia podmienky využitia riadnych opravných prostriedkov a zrušenia nezákonného rozhodnutia.

V danej veci takýmto nezákonným rozhodnutím, ktoré spôsobilo navrhovateľke škodu a ujmu bolo uznesenie o vznesení obvinenia ako aj uznesenie o vzatí do väzby. S poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 1 Cdo 53/93 aj ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten kto bol spod obžaloby

oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám. V odôvodnení rozsudku NS SR sp. Zn. 4 Cdo 183/2009 je uvádzané, že základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska výkladu teleologického, vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR mal súd za to, že sa v danej veci jedná o nezákonné rozhodnutia a navrhovateľke tak vznikol nárok na náhradu škody.

Čo sa týka jednotlivých nárokov navrhovateľky na náhradu škody, predmetom konania zostal len nárok navrhovateľky na náhradu škody za vyplatené trovy obhajoby. Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 Co 168/2012 uviedol, že je nutné skúmať výšku škody, či trovy nutnej obhajoby sú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, rozhodnutie je potrebné odôvodniť s poukazom na § 157 ods. 2 O.s.p.

Výška škody bola preukázaná listinnými dôkazmi a to príjmovými pokladničnými dokladmi, z ktorých vyplýva, že navrhovateľka vyplatila dňa 8.7.2003 JUDr. C. I., advokátovi sumu 59.500 Sk, dňa 4.7.2003 JUDr. E. C., advokátovi sumu 30.000 Sk a dňa 9.7.2003 JUDr. E. C., advokátovi sumu 10.000 Sk, spolu 99.500.-Sk = 3.302,79 eura. Iné doklady okrem potvrdení o zaplatení zálohy, vystavené neboli, iný doklad neexistuje, žiadna faktúra, ani konečné vyúčtovanie uskutočnené nebolo. Z uvedeného mal súd preukázanú škodu uvedenými dokladmi v celkovej výške 3.302,79 eura. Existencia príčinnej súvislosti vynaložených trov obhajoby s nezákonným rozhodnutím bola preukázaná výpoveďou navrhovateľky, jej právneho zástupcu, ktorí uviedli, že žalovaná suma bola vynaložená len na trovy trestného konania a vyplýva aj z písomného vyjadrenia JUDr. I. zo dňa 18.7.2014, ktorý sa vyjadril tak, že navrhovateľka zaplatila zo svojich finančných prostriedkov prostredníctvom príbuzných za vybavenie trestnej veci zmluvnú odmenu vo výške 50.000.-Sk plus 9.500.-Sk DPH a to dňa 8.7.2003. Všetky tri príjmové pokladničné doklady sú z júla 2003, je to obdobie, kedy bola navrhovateľka vo väzbe a aj z tejto skutočnosti vyplýva príčinná súvislosť, že zaplatená zmluvná odmena súvisí s úkonmi a právnymi službami vykonávanými v súvislosti s trestným stíhaním navrhovateľky a nie so správnym konaním, ktoré prebiehalo neskôr - navrhovateľka podávala žiadosť o prijatie do služobného pomeru až dňa 23.1.2009. V prípade navrhovateľky sa jednalo o nutnú obhajobu. Náklady vynaložené na trovy za úkony obhajoby sú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, pretože boli takýmto rozhodnutím vyvolané. V danej veci sa jednalo o zmluvnú odmenu podľa v tom čase platnej vyhlášky o odmenách advokátov, z vyjadrenia JUDr. I. vyplýva, že jednotlivé úkony právnej pomoci dokumentované neboli.

S poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 3 Cdo 175/2005, ako aj ustanovenie § 5 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa ktorého sa zmluvná odmena určuje paušálnou sumou (paušálna odmena), ako aj s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 22 C 265/2009, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 106/2013 v obdobnej veci, súd návrhu navrhovateľky vyhovel, pretože rozsah náhrady skutočnej škody v prípade zodpovednosti štátu podľa zák. č. 58/1969 b. nie je obmedzený tarifnou odmenou, jednalo sa o zmluvnú odmenu - paušálnu odmenu, ktorú bolo možné takto dojednať, takéto dojednanie bolo v súlade s právnou úpravou v trestnom konaní ako aj s právnou úpravou o odmenách advokátov pri poskytovaní právnej pomoci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, pričom súd poukazuje ja na výpoveď zástupcu odporcu na pojednávaní dňa 26.10.2009, kedy uviedol, že nárok navrhovateľky čo sa týka trov obhajoby uznáva.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci samej v lehote 30 dní.

Poučenie:

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.